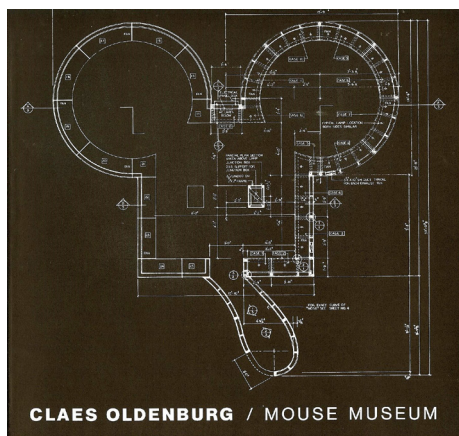

Podívejte se na video se svéráznými Patrony umění, kteří ví o umění mnoho a nebojí se o to podělit. Každý díl se věnuje vždy jednomu uměleckému přístupu, umělci nebo období. Tentokrát se zaměří na kabinety kuriozit a jejich různé podoby v minulosti a dnes, které si můžete podrobněji prostudovat v tomto taháku.

Kabinety kuriozit, někdy nazývané německy **Kunstkammer** nebo **Wunderkammer**, jsou místnosti někdy vitríny či police vytvořené pro sbírky předmětů. V kabinetech najdete podivuhodné objekty přírodní či vyrobené člověkem. Vznikaly

již v době renesance například za císaře Rudolfa II. Jedny z nejznámějších pokladnic a komor plných mistrovských klenotů a vzácných předmětů je možné vidět v nedalekých Drážďanech (Státní umělecké sbírky).

2

Americko-švédský umělec pop artu **Claes Oldenburg** se proslavil především svými měkkými plastikami hamburgerů a každodenních předmětů. V roce 1975 se rozhodl, že vystaví celou sbírku předmětů ve svém vlastním muzeu ve tvaru hlavy Mickey Mouse, ikony populární kultury. Byly to předměty z vetešnictví, drobné vtipné objekty, hračky nebo vlastní sošky. Oldenburg tak postavil 3D encyklopedii uměleckých i neuměleckých předmětů, které mají návštěvníkovi zprostředkovat nový pohled na svět a zároveň se vymezit proti tradičním muzeálním prezentacím a systémům.

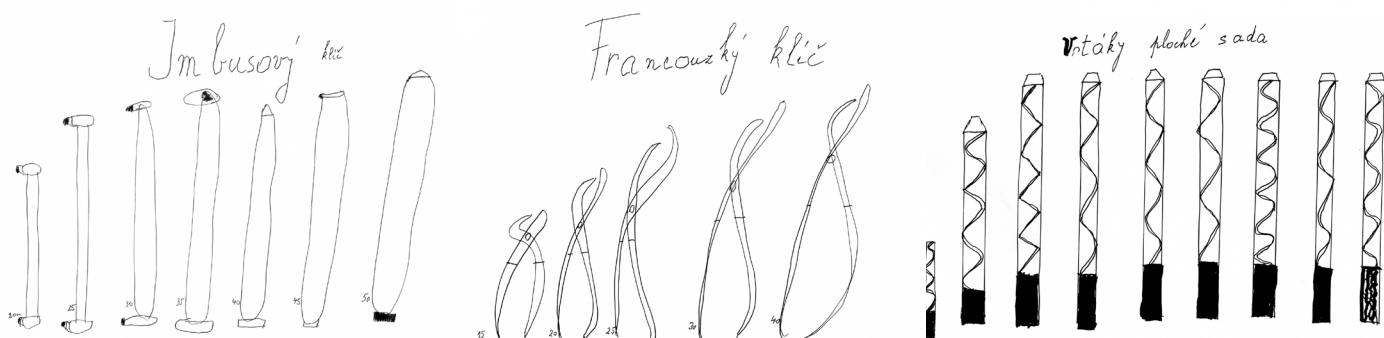
Edmund de Waal je jeden z nejznámějších keramiků na světě. Jeho na první pohled obyčejné bílé nádoby v sobě skrývají bohaté příběhy i dlouhou historii výroby porcelánu. Různé velikosti křehkých minimalistických objektů i odstíny bílé rozkrývají příběhy, jejich historii a politické kontexty, kterým nevěnujeme vždy velkou pozornost. De Waal se proslavil také jako spisovatel bestselleru *Zajíc s jantarovými očima* (The Hare with Amber Eyes), kde skrze jednu sbírku vypráví příběh své rodiny.

3

Americká fotografka **Taryn Simon** ve své tvorbě využívá klasifikační systémy podobně jako u kabinetů kuriozit. Na základě podrobných rešerší vytváří atlasy objektů, které jsou pro většinu Američanů skryté nebo nedostupné. Tyto předměty jsou ale zároveň důležitou součástí zažitých představ o jejich historii a způsobu života. Soubory fotografií dokáží právě ve svém množství a podle určitého řazení odhalit zásadní informace o roli objektů nebo vztazích mezi nimi.

Jedna z nejvýraznějších osobností české umělecké scény **Kateřina Šedá** studuje běžný život lidí a snaží se změnit některé zaseté způsoby chování. V projektu s názvem „Je to jedno“ se rozhodla, že se pokusí dát smysl života babičce, které bylo po smrti jejího manžela všechno jedno. Jediné, na co si občas vzpomněla, byla její dlouholetá práce v Domácích potřebách v Brně. Šedá proto babičce dala za úkol obchod „znovu postavit“ a nechat nakreslit jednotlivé druhy zboží. Vznikla tak kolekce, která působila jako osobní inventura.

4

Umělec **Mark Dion** dlouhodobě studuje kabinety kuriozit a snaží se vytvářet své vlastní – sbírky uspořádává podle nestandardních klíčů, provokuje přidáváním nových a zdánlivě nesouvisejících objektů. Nakonec ale návštěvník zjistí, že i tyto věci mohou upozornit na nové významy. V Kunsthalle Praha, bývalé Zengerově trafostanici, nasbíral Dion nejen staré vypínače, žárovky, baterie a další elektronické součástky, ale také například věci z blešáku, které dohromady vytvořily osobitý kabinet elektrických kuriozit.

5

6

8

CO VE VIDEOU NEBYLO

Britský konceptuální umělec **Damien Hirst** převrátil trh s uměním a zpochybnil hodnotu uměleckých předmětů. Svými díly s mrtvými zvířaty naloženými ve formaldehydu (žraloci, ovce, krávy, později i půlené či pitvané) vytvářel analogie k vitrinám v přírodovědeckých muzeích. Artefaktem *Pro lásku Boží* (2017), odlitek lidské lebky zhotovený z platiny, osazený lidskými zuby a 8 601 diamanty se mimo jiné vrátil k původní tvorbě drahocenných pokladů.

Ve své tvorbě se francouzský umělec **Christian Boltanski** zabýval otázkami lidské paměti, řešil témata kolektivní i osobní historie často v kontextu holocaustu. V jeho instalacích rezonuje pomíjivost našich životů. Inovativně pracoval s formátem archivů, s typickou estetikou úložných boxů a nepřehledných či anonymních systémů. Pro své působivé a často scénografické instalace využíval různorodá média – fotografie, objekty, malby či videa.

7

Český umělec **Jiří Černický** vytvořil kolekci minerálů *Moderní minerály* (2015), které napodobovaly typické znaky vybraných umělců. Hledal podobné textury, probarvení či tvary, které připomínaly zmenšeniny soch Henryho Moora, malby Františka Kupky či Pabla Picassa a byly prezentovány ve vitrinách jako sbírky v muzeu. Některé horniny byly nalezené, jiné lehce upravené či přímo vytvořené na míru.

(NE)POVINNÁ ČETBA A NEČETBA

<https://artsandculture.google.com/theme/the-cabinet-of-curiosities/4QKSkqTAGnJ2LQ>

<https://gruenes-gewoelbe.skd.museum/ausstellungen/historisches-gruenes-gewoelbe/>

<https://www.me-berlin.com/videotour/>

<https://www.cabinetmagazine.org/issues/20/olalquiaga.php>

6 Damien Hirst, *Pro lásku boží* (For the Love of God), 2007. Foto: Secretly Ironic (Flickr)

7 Christian Boltanski, *Monument*, 1989. Foto: anokarina (Flickr)

8 Jiří Černický, *Moderní minerály*, 2015. Archiv autora